

May 2013

IMMIGRATION DETENTION AND THE RULE OF LAW

NATIONAL REPORT: GREECE

Spyridon Darmanin

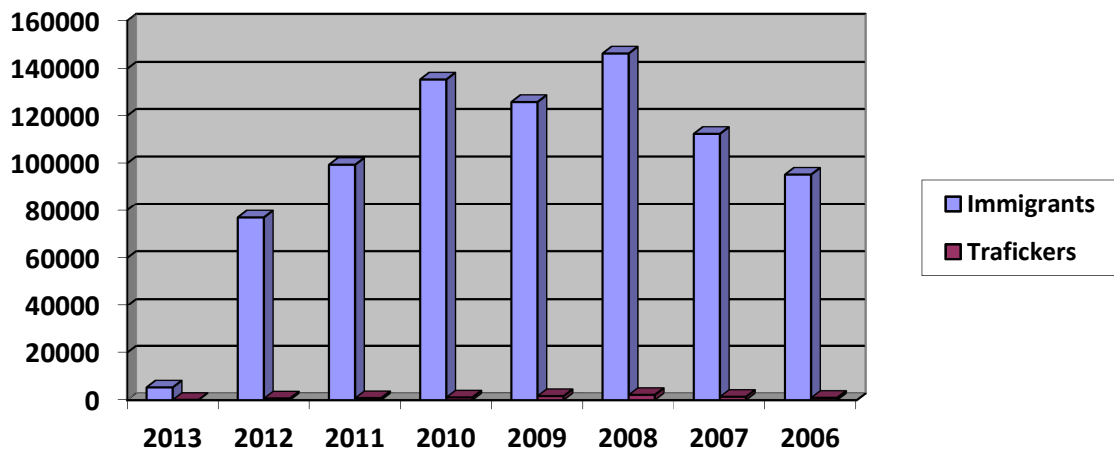
TABLE OF CONTENTS

TABLE OF CONTENTS.....	2
1. FACTS AND STATISTICS.....	3
2. LEGISLATION	4
I. THE DECISION TO DETAIN	4
II. DURATION OF THE DETENTION.....	9
III. CONDITIONS DURING THE DETENTION.....	12
IV. PROCEDURAL SAFEGUARDS – JUDICIAL ISSUES	17
3. COMMENTS	20

1. FACTS AND STATISTICS

The geographical place of Greece makes the country the external border of the European Union to the East. Greece has borders with four countries, three of which are not part of EU. The borders of Greece with Turkey, is one of the main points of immigrants trying to enter to Europe. Either by crossing the river Evros or by any other means through the sea immigrants and refugees are trying to enter the Schengen area where as they believe the free movement of people and the lack of any internal borders will allow them to transit to northern Europe. There is also important inflow of irregular immigrants from the Greek Albanian Borders and smaller one from the borders with FYROM. As a result of the EU policy on the issue during the last years (ie the suspension of returns under Dublin II convention) combined with the traditional bureaucratic and administrative problems of the Greek state and the serious economic crisis of the last three years Greece has become a concentration place of a huge amount of irregular immigrants and refugees that arrive with the ambition to manage to travel into Northern Europe and begin a new life there.

On this graphic we can see the number of the irregular immigrants who has been arrested by Greek authorities every year since 2006 as it is calculated by the Greek Police.¹

¹ www.astynomia.gr

2. LEGISLATION

I. THE DECISION TO DETAIN

Third country nationals that can potentially be the subject of detention according to Greek legislation can be categorized in three basic categories:

1. Immigrants that are under administrative deportation either because they were arrested while they were trying to enter illegally into the Greek territory or because they were arrested while they were staying in Greek territory without having granted any leave,
2. Immigrants who are subject to judicial deportation and
3. Asylum-seekers.

There are different rules and laws providing for the treatment of each of these three categories.

To begin with, a reference should be made to the “First Reception Service” that was implemented in 2011 according to law 3907/2011 and it is an autonomous body that has the mission to take care of any illegally entering immigrant within limits that respect their dignity.

“All third-country nationals who are arrested while entering the country illegally shall be subjected to First Reception procedures.”

“1. Σε διαδικασίες πρώτης υποδοχής υποβάλλονται όλοι οι υπήκοοι τρίτων χωρών που συλλαμβάνονται να εισέρχονται χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις στη Χώρα(…)”²

The same law also provides for the implementation of the “Asylum Service”, that will be responsible for the management of the asylum seekers and their applications. However, both of these services are not yet ready to start operating something that is supposed to happen by the summer of 2013.

“1. (...)Applicants for international protection shall be referred to the territorially competent Regional Asylum Office, which may operate a specific cell inside the First Reception Center. At each stage of the First Reception procedures, the submission of an application for international protection regime shall require the separation of the applicant and his/her referral to the territorially competent Regional Asylum Office. The receipt of applications and the interviews of the applicants may be held within the First Reception premises and the applicants may remain in these premises while their application is being processed

2. The Head of the Center of Unit shall, upon recommendation of the head of the medical screening and psychosocial support team, refers persons belonging to vulnerable groups and recommends to the competent body of social support or protection. For the purposes of the present rule, vulnerable groups are:

- a. unaccompanied minors,
- b. people with disabilities or suffering from incurable diseases

² Art. 7, par. 1, Law 3907/2011

- c. elderly persons,
- d. women in pregnancy or having recently given birth,
- e. single parents with minor children,
- f. victims of torture, rape or other serious forms of psychological, physical or sexual violence or exploitation and
- g. victims of trafficking.

3. The remaining third-country nationals are referred to the authority which is competent according to the applicable provisions to decide whether to place them in deportation, return or readmission procedures. The “placement” shall be decided by the Head of the Center of Unit, following a recommendation by the head of the team that conducted the control during the first reception. Such persons may remain in the First Reception premises until their removal or the issuing of a return or deportation decision when the stipulated procedure applies.

5. In the cases mentioned in paragraphs 2 and 3 above, the referral note to the competent authority shall be issued within fifteen (15) days, at the latest, from the admission of the third-country national to first reception procedures. In exceptional circumstances, the period of admission to the verification and separation procedures may be extended, if reasoned, for another ten (10) days maximum.”

“1. (...)Οι αιτούντες διεθνή προστασία παραπέμπονται στο κατά τόπο αρμόδιο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου, κλιμάκιο του οποίου μπορεί να λειτουργεί στο Κέντρο Πρώτης Υποδοχής. Σε κάθε στάδιο των διαδικασιών ποβολής Πρώτης Υποδοχής, η υποβολή αιτήματος υπαγωγής σε καθεστώς διεθνούς προστασίας υποχρεώνει στο διαχωρισμό του αιτούντος και την παραπομπή του στο κατά τόπο αρμόδιο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου(...), οι ίδιοι δε παραμένουν στις εγκαταστάσεις για όσο χρόνο διαρκεί η διαδικασία εξέτασης του αιτήματός τους.

2. Ο επικεφαλής του Κέντρου ή της Μονάδας, ύστερα από εισήγηση του προϊσταμένου του κλιμακίου ιατρικού ελέγχου και ψυχοκοινωνικής υποστήριξης παραπέμπει τα πρόσωπα που ανήκουν σε ευάλωτες ομάδες στον αρμόδιο κατά περίπτωση φορέα κοινωνικής στήριξης ή προστασίας. Σε κάθε περίπτωση διασφαλίζεται η συνέχιση της θεραπευτικής αγωγής στις περιπτώσεις που αυτό απαιτείται. Ως ευάλωτες ομάδες νοούνται για τις ανάγκες του παρόντος:

- α. οι ασυνόδευτοι ανήλικοι,*
- β. τα άτομα που έχουν αναπηρία ή πάσχουν από ανίατη ασθένεια,*
- γ. οι υπερήλικες,*
- δ. οι γυναίκες σε κύηση ή λοχεία,*
- ε. οι μονογονεϊκές οικογένειες με ανήλικα τέκνα,*
- στ. τα θύματα βασανιστηρίων, βιασμού ή άλλης σοβαρής μορφής ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας ή εκμετάλλευσης και*
- ζ. τα θύματα εμπορίας ανθρώπων.*

3. Οι εναπομένοντες υπήκοοι τρίτων χωρών παραπέμπονται στην αρχή που είναι κατά νόμο αρμόδια να αποφασίσει την υπαγωγή τους σε διαδικασία επανεισδοχής, απέλασης ή επιστροφής. Την παραπομπή αποφασίζει ο επικεφαλής του Κέντρου ή της Μονάδας, κατόπιν εισήγησης του κλιμακίου που διενήργησε τον έλεγχο κατά την πρώτη υποδοχή. Τα άτομα αυτά μπορεί να παραμένουν στις εγκαταστάσεις Πρώτης Υποδοχής μέχρι την επαναπροώθησή τους ή την έκδοση της απόφασης επιστροφής ή απέλασης, οπότε και εφαρμόζεται η προβλεπόμενη διαδικασία.

5. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 2 και 3 το παραπεμπτικό σημείωμα προς την κατά περίπτωση αρμόδια αρχή εκδίδεται το αργότερο μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την υπαγωγή του υπηκόου τρίτης χώρας σε διαδικασίες πρώτης υποδοχής. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις ο χρόνος υπαγωγής στις διαδικασίες εξακρίβωσης και διαχωρισμού μπορεί να παρατείνεται αιτιολογημένα για άλλες δέκα (10) το πολύ ημέρες.”³

It is clearly stated in par 2 of article 13 of law 3907/2011 that: “during the procedures of the First reception the third country nationals shall stay under detention” and they “shall stay inside the first reception Centre or any other special guarded facilities”. It is also stated in par. 1 of art. 14 that “Greek Police are responsible for the external guarding of the FRC”, but “this service can be after the approval of the Minister of Public Order and Civilian Protection, also entrusted to a private company specialized in protection services in parallel with the Police”.

Any third country national arrested while trying to enter the Greek territory is subject to the provisions of law 3386/2005. According to this law such an immigrant should be deported from Greece if:

- a. “He/she has been irrevocably sentenced to a freedom-depriving sentence of at least one year or, irrespective of sentence, for crimes against the regime or treason, drug-related crimes, money laundering, international financial crimes, crimes with the use of high technology, currency-related crimes, resistance, child abduction, crimes against sexual freedom and economic exploitation of sexual life, theft, fraud, misappropriation, extortion, usury, violation of the law on intermediaries, forgery, false statement, slander, smuggling, crimes relating to weapons, antiquities, forwarding of illegal immigrants in the country or facilitation of their transport or forwarding or provision of accommodation thereto for hiding, and provided that his/her expulsion was not ordered by the court;
- b. He/she has infringed the provisions of this specific law;
- c. The alien’s presence in the Hellenic territory is dangerous for the country’s public order or security.
- d. His/her presence in the Greek territory constitutes a danger for public health, because he suffers from an infectious disease or he belonging to vulnerable groups and infectious diseases, particularly given the situation of public health in the country of origin or because of the use intravenous illegal substances or because of being an extradited person within the meaning of law 2734/1999, or because he lives in

³ Art. 11, par. 1,2,3,5 Law 3907/2011

conditions that do not meet minimum standards of hygiene, such as that issues are set by health regulations.”

«Η διοικητική απέλαση αλλοδαπού επιτρέπεται εφόσον:

α. Έχει καταδικασθεί τελεσίδικα σε ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους ή, ανεξαρτήτως ποινής, για εγκλήματα προσβολής του πολιτεύματος, προδοσίας της Χώρας, εγκλήματα σχετικά με την εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, διεθνή οικονομικά εγκλήματα, εγκλήματα με χρήση μέσων υψηλής τεχνολογίας, εγκλήματα περί το νόμισμα, εγκλήματα αντίστασης, αρπαγής ανηλίκου, κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης, εκβίασης, τοκογλυφίας, του νόμου περί μεσαζόντων, πλαστογραφίας, ψευδούς βεβαίωσης, συκοφαντικής δυσφήμισης, λαθρεμπορίας, για εγκλήματα που αφορούν τα όπλα, αρχαιότητες, την προώθηση λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της Χώρας ή τη διευκόλυνση της μεταφοράς ή προώθησης τους ή της εξασφάλισης καταλύματος σε αυτούς για απόκρυψη και εφόσον η απέλαση του δεν διατάχθηκε από αρμόδιο δικαστήριο.

β. Έχει παραβιάσει τις διατάξεις του νόμου αυτού.

γ. Η παρουσία του στο ελληνικό έδαφος είναι επικίνδυνη για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της Χώρας.

δ. Η παρουσία του στο ελληνικό έδαφος συνιστά κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, επειδή πάσχει από λοιμώδεις νόσημα ή ανήκει σε ομάδες ευάλωτες και λοιμώδεις ασθένειες, ιδίως λόγω της κατάστασης της δημόσιας υγείας στη χώρα προέλευσής τους ή της χρήσης ενδοφλέβιων μη σύννομων ουσιών ή του ότι είναι εκδιδόμενο πρόσωπο, κατά την έννοια των διατάξεων του ν.2734/1999, ή του ότι διαμένει υπό συνθήκες που δεν πληρούν τους στοιχειώδεις κανόνες υγιεινής, όπως τα θέματα αυτά καθορίζονται από υγειονομικές διατάξεις.»⁴

“Any immigrant who is the subject of an administrative deportation and is also: (a) suspected of possible escape; (b) of being a danger to the public order; or (c) has avoided or obstructed the procedure of his deportation by any means, can be kept in detention until the issue, within three days, of the decision regarding his deportation. Such a decision is taken by the competent Police Director and, in case of the General Police Directorates of Athens and Thessaloniki, by the Police Director in charge of aliens or a higher officer, appointed by the competent General Police Director.

“If the alien is considered, on the basis of the general circumstances, suspect for escape or dangerous for the public order or avoids or obstructs the preparation of his departure or the procedure of his expulsion, his temporary detention is ordered, upon decision of the bodies referred to in the previous paragraph, until the issue, within three (3) days, of the decision regarding his deportation. Once the above decision is issued, detention still continues until deportation, but cannot last more than six (6) months in any case. If deportation is delayed

⁴ Art. 76, par. 1, Law 3386/2005

because the alien refuses to cooperate or the documents necessary for his deportation are not sent timely from the home country or the country of origin of the alien, his detention may be extended for a limited time which cannot exceed twelve (12) months.”

“Expulsion shall be ordered by decision of the competent Police Director and, in case of the General Police Directorates of Athens and Thessaloniki, by the Police Director in charge of aliens or a higher officer, appointed by the competent General Police Director, having given the alien a period of at least forty-eight hours to express his/her objections.”

“Εφόσον ο αλλοδαπός εκ των εν γένει περιστάσεων κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή αποφεύγει ή παρεμποδίζει την προετοιμασία της αναχώρησής του ή τη διαδικασία απομάκρυνσής του, με απόφαση των οργάνων της προηγούμενης παραγράφου, διατάσσεται η προσωρινή κράτηση του μέχρι την έκδοση, εντός τριών (3) ημερών, απόφασης ως προς την απέλαση του. Εφόσον εκδοθεί απόφαση απέλασης, η κράτηση συνεχίζεται ως την εκτέλεση της απέλασης, σε καμία όμως περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Σε περίπτωση που η απέλαση καθυστερεί επειδή αυτός αρνείται να συνεργαστεί ή καθυστερεί η λήψη των αναγκαίων για την απέλασή του εγγράφων από τη χώρα καταγωγής ή προέλευσής του, η κράτηση του αλλοδαπού είναι δυνατόν να παραταθεί για περιορισμένο χρόνο, που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα (12) μήνες.”⁵

“Η απέλαση διατάσσεται με απόφαση του οικείου Αστυνομικού Διευθυντή και, προκειμένου περί Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης, από τον αρμόδιο για θέματα αλλοδαπών Αστυνομικό Διευθυντή ή ανώτερο Αξιωματικό, που ορίζεται από τον οικείο Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή, αφού προηγουμένως δοθεί στον αλλοδαπό προθεσμία τουλάχιστον σαράντα οκτώ ωρών για να υποβάλει τις αντιρρήσεις του.”⁶

Third country nationals who are the subject of return procedures or deportation because they are arrested for illegal stay in the Greek territory are subject to the provisions of chapter III of Law 3907/2011, the transposition into Greek legislation of the EU Returns Directive 2008/115/EC. During the procedures of preparation for deportation, the third country national is kept in detention only if no other sufficient but less coercive measures such as the ones provided by article 22 (see below), can be applied effectively. The measure of detention is only applicable when (a) there is a risk of absconding; b) the third-country national concerned avoids or hampers the preparation of return or the removal process; or c) for reasons of national security.”

“Οι υπήκοοι τρίτης χώρας που υπόκεινται σε δια διαδικασίες επιστροφής, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 21, τίθενται υπό κράτηση για την προετοιμασία της επιστροφής και τη διεκπεραίωση της

⁵ Art. 76, par. 3, Law 3386/2005

⁶ Art. 76, par. 2, Law 3386/2005

διαδικασίας απομάκρυνσης, μόνο εάν στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν δύνανται να εφαρμοσθούν αποτελεσματικά άλλα επαρκή και λιγότερο επαχθή μέτρα, όπως εκείνα που προβλέπονται στην παρ. 3 του άρθρου 22. Το μέτρο της κράτησης εφαρμόζεται όταν: α) υπάρχει κίνδυνος διαφυγής ή β) ο υπήκοος τρίτης χώρας αποφεύγει ή παρεμποδίζει την προετοιμασία της επιστροφής ή τη διαδικασία απομάκρυνσης ή γ) συντρέχουν λόγοι εθνικής ασφάλειας.”⁷

The detention cannot be ordered if any other alternative measures can be taken in order to avoid the risk of absconding. Under Article 22, such measures could be the regular reporting of the third country national to the authorities, the deposit of an adequate financial guarantee, the submission of all the relevant documents of the alien to the authorities, or the obligation to stay at a certain place.

“Οι αρμόδιες για την έκδοση της απόφασης επιστροφής αρχές μπορούν να επιβάλουν καθ’ όλο το χρονικό διάστημα της προθεσμίας οικειοθελούς αναχώρησης υποχρεώσεις στον υπήκοο τρίτης χώρας, με σκοπό την αποφυγή του κινδύνου διαφυγής, όπως την τακτική εμφάνιση ενώπιον αρχών, την κατάθεση κατάλληλης οικονομικής εγγύησης, την κατάθεση εγγράφων ή την υποχρέωση παραμονής σε ορισμένο μέρος.”⁸

“The decision for detention shall contain reasonable legal and factual reasoning, it shall be issued in written form and according to the procedure provided by par. 2 of article 76 of Law 3386/2005.”

“Η απόφαση κράτησης περιέχει πραγματική και νομική αιτιολόγηση, εκδίδεται εγγράφως, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 76 του ν.3386/200”⁹

II. DURATION OF THE DETENTION

The duration of the detention of an irregular immigrant continues for the whole period while the above mentioned reasons that caused such a decision, exist. However, this period cannot be longer than six months and in exceptional cases when the third country national refuses to cooperate or there is a delay on the arrival of necessary documents from third countries it can be exceeded but for not more than 12 months.

“Η κράτηση συνεχίζεται για το χρονικό διάστημα που πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1 και είναι αναγκαία για να διασφαλισθεί η επιτυχής απομάκρυνση. Το ανώτατο όριο κράτησης δεν μπορεί να υπερβαίνει το εξάμηνο.”¹⁰

⁷ Art. 30, par. 1, Law 3907/2011

⁸ Art. 22, par 3, Law 3907/2011

⁹ Art. 30, par 2, Law 3907/2011

¹⁰ Art. 30, par. 5, Law 3907/2011

“Το χρονικό όριο της παραγράφου 5 μπορεί να παραταθεί για περιορισμένο μόνο χρόνο που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες παρά τις εύλογες προσπάθειες των αρμόδιων υπηρεσιών η επιχείρηση απομάκρυνσης είναι πιθανόν να διαρκέσει περισσότερο επειδή: α) ο υπήκοος της τρίτης χώρας αρνείται να συνεργασθεί ή β) καθυστερεί η λήψη των αναγκαίων εγγράφων από τρίτες χώρες.”¹¹

According to the Greek Criminal Code when an alien is subject to judicial deportation he remains in detention, in special areas of detention, therapeutic institutions or in special areas of police stations, until the deportation procedure is completed. The detention period cannot be longer than six months. In cases when the third country national refuses to cooperate or there is a delay on the arrival of necessary documents from third countries it can be extended for six more months. In very exceptional situations when the twelve month period has ended but the deportation procedure is expected to be completed soon, the detention can be exceeded for six more months. The decision for the extension of the detention period is taken by a Council of Judges (“Συμβούλιο Πλημμελειοδικών”).

“Ο αλλοδαπός μέχρι την εκτέλεση της απέλασης του παραμένει υπό κράτηση σε ειδικούς χώρους των καταστημάτων κράτησης ή των θεραπευτικών καταστημάτων ή σε ειδικούς χώρους των αστυνομικών αρχών που δημιουργούνται για το σκοπό αυτόν, με εντολή του εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής. (...) Το ανώτατο όριο κράτησης δεν μπορεί να υπερβαίνει το εξάμηνο. Μπορεί όμως να παραταθεί για έξι μήνες στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, παρά τις εύλογες προσπάθειες των αρμόδιων υπηρεσιών, η εκτέλεση της απέλασης, μολονότι είναι δυνατή, καθυστερεί, επειδή ο αλλοδαπός αρνείται να συνεργασθεί ή καθυστερεί η λήψη των αναγκαίων εγγράφων από τρίτες χώρες. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν αναμένεται η εκτέλεση της απέλασης σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την πάροδο του έτους, η κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι ακόμη μήνες. Για την παράταση της κράτησης αποφαινεται αμετάκλητα το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης(...)”¹²

The Presidential Decree number 114/2011 provides for Asylum seekers. It is clearly stated that:

“A third-country national or stateless person who applies for international protection shall not be held in detention for the sole reason that he/she entered and stays illegally in the country. The detention of such applicants in appropriate place, is allowed in exceptional cases, and only when alternative measures cannot be applied, for one of these reasons:

- a. He/she does not possess or has destroyed his/her travel documents and it is necessary for the authorities to determine his/her identity, the circumstances of entry and other

¹¹ Art. 30, par. 6, Law 3907/2011

¹² Art. 74, par. 4, Greek Criminal Code

information on his/her origin, especially when numerous aliens have entered illegally in the same time,

- b. He/she is considered to be dangerous for the national security or for the public order, with the reasons being specified in the detention order,
- c. The detention is considered to be necessary for a faster and more effective completion of the application.

The decision for detention is taken by the competent Police Director and, in case of the General Police Directorates of Athens and Thessaloniki, by the Police Director in charge of aliens or a higher officer, appointed by the competent General Police Director.

The duration of the detention should not be more than the absolutely necessary and it should not last more than ninety days. If the applicant has been detained earlier in terms of an administrative deportation order, the total detention time cannot be more than 180 days.”

“1. Υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής, που αιτείται διεθνούς προστασίας, δεν κρατείται για μόνο το λόγο ότι εισήλθε και παραμένει παράνομα στη χώρα. (...)

2. Η κράτηση των αιτούντων σε κατάλληλο χώρο επιτρέπεται κατ' εξαίρεση και εφόσον δεν μπορούν να εφαρμοσθούν εναλλακτικά μέτρα, για έναν από τους παρακάτω λόγους:

α. Δεν φέρει ή έχει καταστρέψει τα ταξιδιωτικά του έγγραφα και είναι αναγκαίο να διαπιστωθεί η ταυτότητα του, οι συνθήκες εισόδου και τα πραγματικά στοιχεία προέλευσης του, ιδίως στις περιπτώσεις μαζικών αφίξεων παράνομα εισερχομένων αλλοδαπών.

β. Συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη για λόγους που αναλύονται ειδικώς στην απόφαση κράτησης.

γ. Κρίνεται αναγκαία για την ταχεία και αποτελεσματική εξέταση του αιτήματος.

3. Η απόφαση για την κράτηση των αιτούντων διεθνή προστασία λαμβάνεται από τον οικείο Αστυνομικό Διευθυντή και, προκειμένου περί Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης, από τον αρμόδιο για θέματα αλλοδαπών Αστυνομικό Διευθυντή και περιέχει πλήρη και εμπεριστατωμένη αιτιολογία.

4. Η κράτηση αυτή επιβάλλεται για το απολύτως αναγκαίο χρονικό διάστημα και σε καμία περίπτωση δεν δύναται να υπερβαίνει τις ενενήντα (90) ημέρες. Εάν ο αιτών έχει προηγουμένως κρατηθεί εν όψει διοικητικής απέλασης του, ο συνολικός χρόνος κράτησης δεν δύναται να υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα (180) ημέρες.”¹³

“Η κράτηση δύναται να παρατείνεται περαιτέρω, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση των οργάνων της παραγράφου 3, εφόσον εξακολουθούν οι λόγοι που την επέβαλαν σύμφωνα με την παράγραφο 2. Η παράταση αυτή της κράτησης δεν δύναται να υπερβαίνει τους δώδεκα (12) μήνες.”¹⁴

¹³ Art. 13, par. 1, 2 & 3, Presidential Decree 114/2010

¹⁴ Art. 1, Presidential Decree 116/2012

In 2012 with the Presidential Decree number 116 it was decided that the duration of the detention can be further extended to twelve months. As a result the total period that an Asylum seeker can be detained cannot be more than 18 months.

DURATION OF DETENTION ACCORDING TO DIFFERENT LAWS

	Maximum Initial Duration	Possible Extension	Maximum Total Duration
Law 3386/2005 (in case of administrative deportation of an immigrant arrested while trying to enter Greek territory)	6 months	12 months	18 months
Law 3907/2011 (in case of administrative deportation of an immigrant arrested while living illegally in Greek territory)	6 months	12 months	18 months
Presidential Decree 114/2010 (in case of Asylum Seekers)	3 months (in case of previous detention the total cannot be more than 6 months)	12 months	18 months
Greek Criminal Code (in case of judicial deportation)	6 months	6 months and 6 additional months if the deportation is about to happen)	18 months

III. CONDITIONS DURING THE DETENTION

Firstly, Law 3907/2011 provides for the conditions in the First Reception Centers:

“the chief and the personnel of the First Reception Centers should take care that, during the procedures of first reception and according to what is provided for each case individually, the third country nationals:

- a. live under decent living conditions
- b. are allowed to keep their family unity,
- c. have access to emergency medical healthcare and any necessary psychological or social support, or any other special treatment,
- d. enjoy the appropriate treatment if they belong in vulnerable groups,
- e. be adequately informed of their rights and obligations,
- f. have access to guidance and legal advice regarding their situation and
- g. be able to keep in contact with any social agencies and organizations.”

“3. Σε κάθε περίπτωση καθ’ όλη τη διάρκεια των διαδικασιών πρώτης υποδοχής ο επικεφαλής και το προσωπικό του Κέντρου ή της Μονάδας μεριμνούν, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα ανά περίπτωση, ώστε οι υπήκοοι τρίτων χωρών:

- α. να τελούν υπό αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης,*
- β. να διατηρούν κατά το δυνατόν την οικογενειακή τους ενότητα,*
- γ. να έχουν πρόσβαση σε επείγουσα υγειονομική περίθαλψη και κάθε απαραίτητη θεραπευτική αγωγή ή ψυχοκοινωνική στήριξη,*
- δ. να τυγχάνουν εφόσον ανήκουν σε ευάλωτες ομάδες της κατάλληλης κατά περίπτωση μεταχείρισης,*
- ε. να ενημερώνονται επαρκώς για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους,*
- στ. να έχουν πρόσβαση σε καθοδήγηση και νομική συμβουλή σχετικά με την κατάστασή τους και*
- ζ. να διατηρούν επαφή με κοινωνικούς φορείς και οργανώσεις”¹⁵*

“If there are no adequate facilities for the first reception procedures to be conducted properly, or if the existing facilities are insufficient, , the use of other public facilities, upon appropriate adjustment, is allowed, by derogation to the existing provisions, as well as the lease of other properties with the appropriate infrastructure, or in cases of emergency, the renting of touristic facilities.”

“Εάν δεν υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις για τη διεξαγωγή των διαδικασιών πρώτης υποδοχής ή οι υφιστάμενες δεν επαρκούν, επιτρέπεται η κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων χρήση άλλων δημόσιων εγκαταστάσεων, μετά από κατάλληλη διαρρύθμιση, καθώς και η μίσθωση ακινήτων με κατάλληλη υποδομή ή, σε κατεπείγουσες περιπτώσεις, η μίσθωση τουριστικών εγκαταστάσεων.”¹⁶

¹⁵ Art. 13 par. 3, Law 3907/2011

¹⁶ Art. 14, par. 2, Law 3907/2011

The same law provides for the conditions of detention of third country nationals that are arrested while they are staying in Greek territory illegally.

“Detention shall take place as a rule in specialized detention facilities. Whatever the case, third-country nationals in detention are kept separated from ordinary prisoners.

Third-country nationals in detention shall be allowed — on request — to establish contact with their legal representatives, family members and competent consular authorities.

Third-country nationals in detention receive emergency health care and the necessary treatment of illness. Particular attention shall be paid to the situation of vulnerable persons.

Relevant and competent national, international and non-governmental organizations and institutions have the opportunity to visit the detention facilities referred to in paragraph 1, to the extent they are used for the detention of third-country nationals in accordance with this chapter. These visits are subject to authorization by the police authority competent for guarding the facilities.

Third-country nationals kept in detention shall be systematically provided with information which explains the rules applied in the facility and sets out their rights and obligations. Such information shall include information on their entitlement to contact the organizations and bodies referred to in paragraph 4.”

“1. Η κράτηση λαμβάνει χώρα, κατά κανόνα, σε ειδικές εγκαταστάσεις. Σε κάθε περίπτωση, οι υπό κράτηση υπήκοοι τρίτων χωρών κρατούνται χωριστά από τους κρατούμενους του κοινού ποινικού δικαίου.

2. Επιτρέπεται στους υπό κράτηση υπηκόους τρίτων χωρών, κατόπιν αιτήματος, να έρχονται σε επαφή με τους νόμιμους αντιπροσώπους τους, τα μέλη της οικογένειάς τους και τις αρμόδιες προξενικές αρχές.

3. Στους υπό κράτηση υπηκόους τρίτων χωρών παρέχεται επείγουσα υγειονομική περίθαλψη και η απαραίτητη θεραπευτική αγωγή. Ιδιαίτερη μέριμνα λαμβάνεται στις περιπτώσεις εύλωτων ατόμων.

4. Οι σχετικές και αρμόδιες εθνικές, διεθνείς και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και όργανα έχουν τη δυνατότητα να επισκέπτονται τις εγκαταστάσεις κράτησης που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στο βαθμό που χρησιμοποιούνται για την κράτηση υπηκόων τρίτων χωρών σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο. Οι επισκέψεις αυτές υπόκεινται σε αδειοδότηση από την αρμόδια για τη φύλαξη της εγκατάστασης αστυνομική αρχή.

5. Οι υπό κράτηση υπήκοοι τρίτων χωρών λαμβάνουν συστηματικά πληροφορίες στις οποίες επεξηγείται ο κανονισμός που εφαρμόζεται στην εγκατάσταση και ορίζονται τα δικαιώματα και οι

υποχρεώσεις τους. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν και το δικαίωμά τους να έρχονται σε επαφή με τις οργανώσεις και τα όργανα που αναφέρονται στην παράγραφο 4.”¹⁷

“1. Unaccompanied minors and families with minors shall only be detained as a measure of last resort, only when no other adequate and less coercive measure can be used for the same purpose, and for the shortest appropriate period of time.

2. Families in detention while expecting their deportation, shall be provided with separate accommodation guaranteeing adequate privacy.

3. Minors in detention shall have the possibility to enjoy leisure activities, including playing and recreational activities appropriate for their age, and depending on the length of their stay, they shall have, access to education, in accordance with the provisions of article 72 of law 3386/2005.

4. Unaccompanied minors shall as far as possible be provided with accommodation in institutions provided with personnel and facilities which take into account the needs of persons of their age.

5. The best interests of the child shall be a primary consideration in the context of the detention of minors pending removal.”

“1. Οι ασυνόδευτοι ανήλικοι και οι οικογένειες με ανήλικους κρατούνται, ως έσχατη λύση, μόνο εφόσον δεν μπορούν να εφαρμοσθούν για τον ίδιο σκοπό άλλα επαρκή αλλά λιγότερο επαχθή μέτρα και για το ελάχιστο απαιτούμενο χρονικό διάστημα.

2. Στις οικογένειες που κρατούνται σε αναμονή της απομάκρυνσής τους παρέχεται χωριστό κατάλυμα, με το οποίο εξασφαλίζεται επαρκής ιδιωτική ζωή.

3. Οι υπό κράτηση ανήλικοι έχουν τη δυνατότητα να ασχολούνται με δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου, όπως δραστηριότητες παιχνιδιού και ψυχαγωγικές δραστηριότητες που αρμόζουν στην ηλικία τους και, ανάλογα με τη διάρκεια της παραμονής τους, έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση, σύμφωνα με το άρθρο 72 του ν. 3386/ 2005.

4. Στους ασυνόδευτους ανήλικους παρέχεται κατά το δυνατόν κατάλυμα σε ιδρύματα τα οποία διαθέτουν προσωπικό και εγκαταστάσεις που λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες προσώπων της ηλικίας τους.

5. Τα βέλτιστα συμφέροντα του παιδιού λαμβάνονται πρωτίστως υπόψη κατά την κράτηση ανηλίκων σε αναμονή απομάκρυνσης.”¹⁸

Law 3386/2005, which refers to immigrants who are arrested immediately when they illegally enter Greek territory is less detailed. It provides that any third country national that is kept in

¹⁷ Art. 31, Law 3907/2011

¹⁸ Art. 32 Law 3907/2011

detention according to its provisions remains in the special premises of the relevant police station.

“Ο αλλοδαπός, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 76 του νόμου αυτού, κρατείται στην οικεία αστυνομική αρχή. Μέχρις ότου ολοκληρωθούν οι διαδικασίες απέλασης του παραμένει σε ειδικούς χώρους...”¹⁹

Accordingly with a common decision of the Ministers of Internal Affairs, of Financial Affairs and of Justice it was ruled that any third country national who is subject to law 3386/2005 should be kept in special premises used only for the detention of immigrants, and if such premises do not exist, in the premises of the police stations. Women and the minors should be kept in special separated places unless there are issues of family unity or protection of the minors.

“Οι αλλοδαποί σε βάρος των οποίων έχει εκδοθεί απόφαση διοικητικής απέλασης κρατούνται στους Ειδικούς Χώρους Παραμονής Αλλοδαπών (άρθρο 81 ν. 3386/2005), και σε περίπτωση έλλειψης τέτοιων χώρων, προσωρινά στα κρατητήρια των αστυνομικών υπηρεσιών. Οι ανήλικοι αλλοδαποί, καθώς και οι γυναίκες, κρατούνται σε ξεχωριστούς χώρους, εκτός αν λόγοι προστασίας των ανηλίκων ή διατήρησης της οικογενειακής ενότητας επιβάλλουν το αντίθετο.”²⁰

With the same decision it is also provided that immigrants under judicial deportation should be detained in special places within prisons or medical institutions. The same is also provided at paragraph 4, art 74 of the Greek Criminal Code.

“Οι αλλοδαποί σε βάρος των οποίων έχει εκδοθεί απόφαση δικαστικής απέλασης κρατούνται σε ειδικούς χώρους των καταστημάτων κράτησης ή των θεραπευτικών καταστημάτων”²¹

“Ο αλλοδαπός μέχρι την εκτέλεση της απέλασής του, παραμένει υπό κράτηση σε ειδικούς χώρους των καταστημάτων κράτησης ή των θεραπευτικών καταστημάτων ή σε ειδικούς χώρους των αστυνομικών αρχών που δημιουργούνται για τον σκοπό αυτό, με εντολή του εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής.”²²

“Where applicants for international protection are being detained, the authorities that are competent to receive or examine their application, with respect to any international and national rules governing detention:

- a. Shall take care that women are detained in a place separated from men.

¹⁹ Art. 81, par. 1, Law 3386/2005

²⁰ Art. 5, par. 2, KYA 4000/4/46-α’

²¹ Art. 5, par. 1, KYA 4000/4/46-α’

²² Art. 74, par. 4, Greek Criminal Code

- b. Shall avoid detaining minors. Children that are separated from their families and unaccompanied minors shall be detained only for the time needed until their safe transportation to adequate centers for the accommodation of minors.
- c. Shall avoid detaining women in an advanced state of pregnancy or who have recently given birth.
- d. Shall provide detainees with the necessary medical care.
- e. Shall secure that the right of the detainees to legal representation is fully guaranteed.
- f. Shall take care that detainees are informed, as to the reasons and the duration of their detention.”

“Στις περιπτώσεις κράτησης αιτούντων, οι αρμόδιες αρχές παραλαβής ή εξέτασης, με την επιφύλαξη των διεθνών και εθνικών κανόνων δικαίου που διέπουν την κράτηση, εφαρμόζουν τα ακόλουθα:

- α. Μεριμνούν ώστε οι γυναίκες να κρατούνται σε χώρο χωριστά από τους άντρες.*
- β. Αποφεύγουν την κράτηση των ανήλικων. Ανήλικοι που έχουν χωριστεί από τις οικογένειες τους και ασυνόδευτοι ανήλικοι κρατούνται μόνο για το απαραίτητο χρόνο έως την ασφαλή παραπομπή τους σε κατάλληλες δομές φιλοξενίας ανηλίκων.*
- γ. Αποφεύγουν την κράτηση εγκύων σε προχωρημένη εγκυμοσύνη ή λεχώνων.*
- δ. Παρέχουν στους κρατούμενους την προσήκουσα ιατρική φροντίδα.*
- ε. Διασφαλίζουν το δικαίωμα για νομική εκπροσώπηση των κρατούμενων.*
- στ. Μεριμνούν ώστε οι κρατούμενοι να ενημερώνονται για τους λόγους και τη διάρκεια της κράτησης.”²³*

IV. PROCEDURAL SAFEGUARDS – JUDICIAL ISSUES

According to Law 3386/2005:

“Any third country national should be informed in a language that he understands about the reasons of his detention and his communication with his attorney-at-law should be facilitated. The alien in detention, in parallel with his rights according to the Code of Administrative Procedure, may also express objections against the decision for his detention before the president or the judge of the administrative first instance court defined by the latter, in the region of his detention.

The objections shall contain specific reasons, they can even be submitted orally, after a relevant report have been drawn by the secretary.(...) The responsible judge, according to paragraph 3, who will decide for the legality of the detention or its extension issues its decision on the

²³ Art. 13, par. 6, Presidential Decree 114/2010

objections immediately, and he express it summarized in the reporting handy. (...) This decision is not subject to any legal remedy.

If the alien to be expelled is not considered suspect of flight or dangerous to public policy or if the president of the administrative first-instance court agrees with the detention, the same decision shall provide him/her with a period within which to depart, that cannot exceed thirty days, unless there are reasons to prevent the deportation.

The decision under paragraphs 3 and 4 of this article may be revoked upon request of any of the parties, if the withdrawal request is based on new evidence, *mutatis mutandis* pursuant to Article 205, paragraph 6 of the Administrative Procedure Code (Law 2717/1999)."

"3(...) Ο αλλοδαπός πρέπει να πληροφορείται στη γλώσσα που κατανοεί, τους λόγους της κράτησης του και να διευκολύνεται η επικοινωνία με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του. Ο αλλοδαπός που κρατείται, παράλληλα με τα δικαιώματα που έχει σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, μπορεί να προβάλει και αντιρρήσεις κατά της απόφασης κράτησης ή παράτασης της κράτησής του ενώπιον του προέδρου ή του υπ' αυτού οριζόμενου πρωτοδίκη του διοικητικού πρωτοδικείου, στην Περιφέρεια του οποίου κρατείται.

4. Οι αντιρρήσεις πρέπει να διαλαμβάνουν συγκεκριμένους λόγους, μπορούν δε να υποβληθούν και προφορικά, οπότε συντάσσεται συναφώς, από το γραμματέα, σχετική έκθεση. (...) Ο αρμόδιος κατά την παράγραφο 3 δικαστής, ο οποίος κρίνει και για τη νομιμότητα της κράτησης ή της παράτασής της, εκδίδει παραχρήμα την απόφασή του για τις αντιρρήσεις, την οποία διατυπώνει συνοπτικώς στο τηρούμενο πρακτικό. (...) Η απόφαση αυτή δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο.

5. Σε περίπτωση που ο προς απέλαση αλλοδαπός δεν κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ο πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου διαφωνεί ως προς την κράτησή του, με την ίδια απόφαση τάσσει σε αυτόν προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες, εκτός και αν συντρέχει λόγος που κωλύει την απέλαση.

*6. Η κατά τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου αυτού απόφαση μπορεί να ανακληθεί ύστερα από αίτηση των διαδίκων, αν η αίτηση ανάκλησης στηρίζεται σε νέα στοιχεία, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 205 παρ. 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999)."*²⁴

The same provisions are also valid for asylum seekers in detention, and for aliens subject to law 3907/2011. For the latter it is also provided that the alien should be adequately informed of these specific rights and that he/she should be released if the detention is deemed illegal. The conditions of the detention shall be reviewed every three months by the authority that issued the decision for the detention and when it seems obvious that there is no reasonable possibility

²⁴ Art. 76, par. 3,4,5,6 Law 3386/2005

of removal, or the conditions for which the decision of detention was taken no longer exist, the third-country national shall be released immediately.

“5. Οι αιτούντες που κρατούνται, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, έχουν τα δικαιώματα προσφυγής και υποβολής αντιρρήσεων που προβλέπονται στην παρ. 3 του άρθρου 76 του ν. 3386/2005, όπως ισχύει.”²⁵

“2. (...)υπήκοος τρίτης χώρας που κρατείται, παράλληλα με τα δικαιώματα που έχει σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, μπορεί να προβάλει και αντιρρήσεις κατά της απόφασης κράτησης ή παράτασης της κράτησής του ενώπιον του προέδρου ή του υπ’ αυτού οριζόμενου πρωτοδίκη του διοικητικού πρωτοδικείου, στην Περιφέρεια του οποίου κρατείται. Κατά τα λοιπά για την αίτηση αντιρρήσεων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παρα γράφων 4 και 5 του άρθρου 76 του ν.3386/2005(...)”²⁶

“3. Σε κάθε περίπτωση η συνδρομή των προϋποθέσεων της κράτησης επανεξετάζεται αυτεπαγγέλτως, ανά τρίμηνο, από το όργανο που εξέδωσε την απόφαση κράτησης(...)”

4. Όταν καθίσταται πρόδηλο ότι δεν υφίσταται πλέον λογικά προοπτική απομάκρυνσης για νομικούς ή άλλους λόγους ή όταν παύουν να ισχύουν οι όροι της παραγράφου 1, η κράτηση αίρεται και ο υπήκοος τρίτης χώρας απολύεται αμέσως.”²⁷

²⁵ Art. 13, par. 5, Presidential Decree 114/2010

²⁶ Art. 30, par. 2, Law 3907/2011

²⁷ Art. 30, par. 3 & 4, Law 3907/2011

3. COMMENTS

On January 2013 the United Nations Working Group on Arbitrary Detention visited Greece in order to examine the situation on the issue²⁸. Two months before this, the United Nations special rapporteur on the human rights of migrants also issued the results of his investigation after he had visited Greece for the same purpose²⁹. Both reports include valuable conclusions on the issue. They both agree that during the last years the Greek government has made an effort to improve the situation of the detention of irregular immigrants especially through legislative reforms such as the ones that have been mentioned above. However as it seems this is not enough and much effort should be done in order that these legislative developments will be followed by effective implementation in practice so that the rights of the immigrants will be fully respected.

In addition, there are several NGOs and other bodies such as the National Ombudsman that are working on the issue both by offering practical assistance with being involved in the reception procedures and by conducting investigations and issuing reports. The following comments are essentially based on the extracts of some of these investigations. (Amnesty International³⁰, National Committee on Human Rights and The National Ombudsman³¹, Greek Council for Refugees and other international NGOs³²)

First of all, it is noted that the detention of immigrants in Greece seems to be the rule and not the exception. As it is provided in the legislation the detention shall be a last resort, and it should only be for the shortest period when other alternatives cannot be applied. However, Greek authorities systematically detain everyone, including unaccompanied minors and families, and they do not look for any possible alternatives or examine the necessity and the proportionality of the measure.

Additionally the migrants are usually kept detained for the maximum period applicable, and afterwards they are released with a document that obliges them to leave the Greek territory

²⁸ Working Group on Arbitrary Detention statement upon the conclusion of its mission to Greece (21-31 January 2013), 31 January 2013

²⁹ UN Special Rapporteur on the human rights of migrants concludes the fourth and last country visit in his regional study on the human rights of migrants at the borders of the European Union: Greece

³⁰ Amnesty International, *GREECE : IRREGULAR MIGRANTS AND ASYLUM-SEEKERS ROUTINELY DETAINED IN SUBSTANDARD CONDITIONS*, 8/2010, Amnesty International Publications

³¹ National League for Human Rights & National Ombudsman, *Αξιολόγηση των ευρημάτων διενεργηθείσας αυτοψίας από την Εθνική Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τον συνήγορο του Πολίτη στα Κέντρα Κράτησης της περιοχής του Έβρου*, 30/06/2011

³² Stiftung Pro Asyl, Greek Council for Refugees, Infomobile, *Walls of Shame ACCOUNTS FROM THE INSIDE: THE DETENTION CENTRES OF EVROS*, April 2012

within 30 days. It is also usual practice to detain asylum seekers, which is contrary to the law. It seems that this practice is used by the authorities as a dissuasive measure to prevent immigrants from applying for asylum in Greece.

There are several cases where immigrants coming from countries where return is impossible are kept in detention for months and in the end they are either released with a notification to leave the country within a certain period of time (usually 30 days) or even deported.³³

According to the UN working group the lack of any effective judicial review leads to arbitrary detention of individuals. This, in combination with the duration of the detention and the very bad detention conditions, can be considered a punishment of a person that has not committed any crime and accordingly a serious violation of the principle of proportionality.

It should be noticed that recently the Greek police have started a “sweep operation” called “Xenios Zeus” that has lead to the detention of a great number of immigrants. Among these immigrants there were also people that have been living and working in Greece for years. As the UN working group has noticed in most of the cases “the conditions fall far below international human rights standards”.

Great criticism has been made against Greece on this issue and the State has been held liable several times. Reports against Greece have been issued by the Special Rapporteur of UN on Torture and other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment³⁴, by the Fundamental Rights Agency of EU³⁵ and especially the public statement against Greece issued by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment on March 2011. This measure is used only as a last resort against a country and it has been used only five times for Turkey (1992, 1996) and for Russia as to the situation in Chechnya (2001, 2003, and 2007).

In most cases, the detainees are kept for months in facilities that should be used only for temporary detention and for a much smaller number of persons. There is also no separation among detainees under administrative deportation, asylum seekers and common criminals. In addition, there is no separation between pre-trial detainees and convicted detainees, and it is

³³ Stiftung PRO ASYL, Greek Council for Refugees, Infomobile, Walls of Shame, ACCOUNTS FROM THE INSIDE: THE DETENTION CENTRES OF EVROS

³⁴ Report Submitted by the Special Rapporteur of UN on Torture and other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, Manfred Nowak: Mission to Greece, A/HRC/16/52/add. 4 (March 2011)

³⁵ Fundamental Rights Agency, Coping with a Fundamenta Rights Emergency: The Situation of Persons Crossing the Greek Land Border in an irregular Manner (8 March 2011)

also noted that minors and families are often kept in the same facilities with everyone else. There is a lack of sanitary facilities such as toilets, showers, soaps and clean water and many times there is also no adequate medical healthcare due to the lack of personnel. There are also complaints made by detainees to NGOs for ill treatment by the authorities, including detainees being beaten, their belongings being lost, policemen making comments with racist meanings or meanings without any respect. The lack of personnel and facilities results in serious mistakes being made during the registration procedure (the most serious of them are the registration of wrong nationalities and the registration of unaccompanied minors as adults). It also renders the identification of persons belonging to vulnerable groups very difficult, and as a result they are not provided with any special treatment when needed. The same happens with people that are deported to inappropriate countries as a result of the non-examination of their individual cases.

Another very serious problem is that the detainees are in most of the cases not adequately informed about their rights and obligations during the period they are kept in detention, or about the place, the reasons and the duration of their detention. There is also lack of information on the right of the immigrants to apply for international protection and their right to ask for legal support. The lack of translators that can speak to the detainees in a language that they can understand makes the problem more intense, and a usual complaint of immigrants is that they are asked to sign documents they do not understand because they are issued in Greek and the authorities are not willing to translate or explain to them.

NGOs have also referred to the fact that the detainees have limited or no contact with the outer world and especially with lawyers. They are not informed of their right to legal support and the communication with lawyers is not facilitated as it should be according to the Law. Immigrants complain that in cases where they manage to find a lawyer at their own expense, the services provided by the lawyer are at a very low standard. NGOs usually make efforts to provide legal assistance to detained immigrants. The lack of facilities in combination with overcrowded detention centres means that there are not private places where the lawyers can properly prepare their cases with the detainees. Cases are known of meetings taking place with the presence of guards, resulting in the immigrants not feeling free to reveal all the details of their cases because they are afraid of any consequences, or meetings take place inside the cells in public. It is also often the case that prescheduled meetings never occur or occur too late to adequately prepare the case.

Considering that all the decisions and documents are issued only in the Greek language, the complexity of the procedure to access the courts, the lack of personnel and the fact that there is

no automatic judicial review of the decision to detain any irregular immigrant, it is obvious that appealing a detention decision is very difficult, if not impossible. Reference should be also made to case of detained unaccompanied minors. Although Greek legislation suggests that detention of unaccompanied minors is a measure of last resort, it does not specifically prohibit this from occurring. As a result they are kept detained together with the other detainees until they are transferred to special facilities. Considering that the capacity and the conditions of these facilities are not adequate the, minors are usually kept for prolonged periods under detention. It is also common practice that minors are registered as adults. In this situation, in addition to being detained, when the detention period is over the minors are released and if they have no friends or relatives they are left alone without any additional assistance to find a way to return to their home countries.

4. CASE LAW

Greece has been convicted several times by the ECHR for breaches of the provisions of the European Convention on Human Rights, especially articles 3 and 5.

At first a general reference should be made to the ruling of the ECHR at the M.S.S.³⁶ case. On its ruling the Court among others it stated that Greece is not a safe country for the return of asylum applicants in terms of the Dublin II convention as a result of the poor conditions during the reception procedures and the non effective examination of the applications for international protection.

As to the decision to detain an immigrant, Greece is convicted in several cases. In the Tabesh case³⁷ an Afghan immigrant was kept in detention while there was a decision for his deportation to a country that the deportation was not possible. The ECtHR stated that the duration of his detention was more than the necessary and that he was only released when the maximum period of detention was reached. In addition the reasoning of the decision of detention was insufficient and that he was not adequately informed in a language that he could understand. Accordingly, in SD v. Greece³⁸ the UNCHR stated that according to Greek law the detention judicial detention of an immigrant in cases when the deportation is not possible is not allowed.

Even earlier than these decisions of the ECtHR, the Administrative court of first instance of Athens, with two decisions in 2002 and 2003,³⁹ accepted the objections against a decision for the detention of an immigrant whose deportation in his country of origin was impossible.

In regards to the duration of the detention and the extension that has been decided lately and has raised many objections by the NGOs, the Greek Supreme Court has stated that considering the time needed for the completion of the procedure of deportation, the extension is lawful. With the same judgment it was also stated that the cases of asylum applicants should be the first to be examined and until the completion of the procedure asylum applicants cannot be deported.

³⁶ M.S.S v Greece and Belgium, Application No 30696/09, 21 January 2011

³⁷ Tabesh v Greece, Application No. 8256/07, 26 November 2009

³⁸ S.D v Greece, Application No.53541/07

³⁹ 908/2002 & 3546/2003, Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών

Greece has been also convicted several times for the inhuman and humiliating conditions on the detention centers. In *Zontul v. Greece*⁴⁰, a Turkish immigrant was tortured and raped by officers of the Greek coast guard, in *A.A. v. Greece*⁴¹, *M.S.S v Greece and Belgium*, *Tabesh v Greece*, *Ahmade v Greece*⁴², *Rahimi v Greece*⁴³ where among others the Court stated that the conditions in different detention centers in Greek territory are far below the expected ones. On *Rahimi* a minor was found to be detained without any special treatment and in very bad conditions, while in *Mahmundi v. Greece*⁴⁴, Greece was convicted because an afghan family including the minors and a pregnant woman was detained under inhuman and degrading conditions and without any effective judicial review.

In the same issue, the Criminal Court of first instance of Igoumenitsa decided that the escape for the escape of 17 immigrants, who were detained in a detention centre in Igoumenitsa, was justified by the filthy conditions on the detention centre and so they were acquitted.⁴⁵

There are also decisions that convict Greece for the non existence of adequate legal remedies against the decision of detention. In *R.U v Greece*⁴⁶ the ECtHR stated that R.U a Kurdish immigrant who has applied for asylum and kept in detention did not have adequate access to any legal remedies to complain about the conditions of his detention except for raising objection to the head of the police. With the same decision Greece was also convicted for deficiencies in the asylum procedure and the risk of R.U being deported to a dangerous place for him without any judicial remedies offered to him and also for the fact that an asylum applicant was detained.

In *A.A.* and *Ahmade* decision, the ECHR in addition of finding the conditions of detention below the lawful ones, it also convicted Greece for non existence of judicial review against the decision of detention. In *A.A.* it stated that A.A. was illegally detained on very bad conditions without having any access to judicial remedies to complain, without any access to legal assistance and without adequate information and in *Ahmade* it was ruled that Ahmade an asylum seeker was illegally detained without having any access to judicial remedies against this decision.

⁴⁰ *Zontul v Greece*, Application No. 12294/07, 17 January 2012

⁴¹ *A.A v. Greece*, Application No. 12186/08, 22 October 2010

⁴² *Ahmade v Greece*, Application No. 50520/09, 25 September 2012

⁴³ *Rahimi v Greece*, Application No. 8687/08, 05 April 2004

⁴⁴ *Mahmundi v Greece*, Application no. 14902/10, 31 July 2012

⁴⁵ Μονομελής Πλημμελειοδικείο Ηγουμενίτσας, Απόφαση 682/2010,

⁴⁶ *R.U v Greece*, Application No. 2237/08, 07 June 2011

